

گفتگو با شهلا دانشفر

یک اول مه با شکوه و رزمنده

صفحه ۲



موقعیت و نقش جدید جنبش کارگری در ایران

سخنرانی محسن ابراهیمی در مراسم روز جهانی کارگر در تورنتو

صفحه ۴

گزارش به افکار عمومی جهانی

درمورد جدال عظیم سیاسی در ایران

اصغر کریمی

صفحه ۷

اصلاحیه ها: صفحه ۹ تا ۱۲

بازپرسی اسماعیل بخشی، سپیده قلیان و

امیر امیرقلی در آستانه روز جهانی کارگر

(کمپین برای آزادی کارگران زندانی)

راهپیمایی اول مه به سوی بهارستان و تعرض نیروهای حکومتی

(حزب کمونیست کارگری ایران)

کارگران با اعتراضاتشان به استقبال روز جهانی کارگر میروند

(حزب کمونیست کارگری ایران)

تجمعات سراسری معلمان در تهران و شهرستانها برگزار شد

(حزب کمونیست کارگری ایران)

در باره اعدام دو پسر نوجوان در زندان عادل آباد شیراز

(کمیته بین المللی علیه اعدام)

گزارش تصویری از شرکت تشکیلات خارج کشور

در تظاهرات های اول ماه

زنده باد اول ماه روز جهانی کارگر!

زنده باد سوسیالیسم!

انترناسیونال



حزب کمونیست کارگری ایران

شماره ۸۱۴

جمعه ۱۳ اردیبهشت ۱۳۹۸، ۳ مه ۲۰۱۹

تمامی بازداشت شدگان اول مه، روز جهانی کارگر باید فوراً آزاد شوند!

(اطلاعیه کمپین برای آزادی کارگران زندانی)

مورد یورش نیروهای سرکوبگر حکومت اسلامی قرار گرفت و در جریان آن نیز تعدادی از کارگران و معلمان دستگیر شدند. اسامی بازداشت شدگان اول مه در تهران تا آنجا که مشخص شده به قرار زیر است:

ناهید خداجو، داود رفیعی، رضا شهابی، کامیار فکور، حسن سعیدی، فرهاد شیخی، وحید فریدونی، نسرین جوادی، ناصر محرمزاده، رسول طالبمقدم، اسدالله سلیمانی، محمدعلی اصلانی، مرداس طاهری، محسن سلیمانی، هادی سلیمانی، مهدی عظیمی، ماهان صالحی، قاسم خالویی، محمد اصلاغی، فرحناز شیری، الهام صالحی، آنیسا اسداللهی، امیرمحمد طاهری، کیوان صمیمی، هادی سلیمانی، مهدی فخری، مرضیه امیری، سمیرا امیری، خرسندی، علی یاوری، حسین مرادی، علی مریخی، محسن حادث، افشین میرزاخانی حادث، سعید رضائی، اکبر جمشیدی، حمید

طی روزهای اخیر جمهوری اسلامی شماری از معلمان و کارگران و فعالین اجتماعی را دستگیر کرد. ساعت ده صبح روز ۱۱ اردیبهشت، اول ماه مه تجمعی بزرگ از سوی کارگران، معلمان، بازنشستگان، دانشجویان و بخش های مختلف معترض جامعه در مقابل مجلس اسلامی برگزار شد. شعارهای تجمع کنندگان و قطعنامه های اول ماه مه، کیفرخواستی علیه تبعیض، نابرابری و کل بساط سرمایه داری حاکم و سرکوبگری هایش بود. در این تجمع تصاویر اسماعیل بخشی رهبر محبوب کارگران، سپیده قلیان خبرنگاری که به جرم دفاع از کارگران هفت تپه در زندان است، جعفر عظیم زاده رئیس هیات مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران و اکرم نصیریان فعال دفاع از حقوق زنان و همیار سیل زدگان در دست ها به چشم میخورد. این تجمع علیرغم تهدیدات حکومت و دستگیری ها و احضارهای قبل از روز جهانی کارگر برگزار شد. این تجمع

صفحه ۳

خلیل کیوان: روز جهانی کارگر با شکوه و نسبت به سالهای گذشته با استقبال بیشتری از سوی بخش های مختلف جامعه برگزار شد. مشخصه های بارز اول مه امسال در ایران کدامند و به نظر شما چه پیامی برای کارگران و کل جامعه داشت؟

شهلا دانشفر: اول ماه مه همانطور که انتظار میرفت در ادامه اتفاقات شورانگیزی که در سال گذشته شاهدش بودیم، قرار داشت. به این اعتبار نماد دیگری از عروج طبقه کارگر در جلوی صحنه سیاسی جامعه با شعارها و قطعنامه های رادیکال و چپ بود. اول ماه مه امسال با به احتزاز در آمدن بنر اداره شورایی، مهر اسماعیل بخشی و گفتمان های چپ و آزادیخواهانه او را بر خود داشت.

اول ماه مه امسال رزمنده و با شکوه بود. علیرغم سرکوب گری های حکومت و دستگیری ها و احضارها و اختطار دادن ها، فراخوان ها داده شد و مراسم مقابل مجلس اسلامی برگزار شد. در این روز نزدیک به پانصد نفر جمع شده بودند و جمعیت در حال افزایش بود که با یورش سرکوبگران حکومت روبرو شد. اما جمعیت ایستاد و با نیروی سرکوب حکومتیان درگیر شد. بعد نیز در فردای آنروز، یعنی دوازدهم اردیبهشت معلمان شاغل و بازنشستگان همان طور که از قبل اعلام کرده بودند، تجمعاتشان را در تهران و ۲۷ استان برپا کردند و استوار ایستادند. برگزاری تجمعات معلمان در دوازده اردیبهشت پاسخ درخوری به سرکوبگریهای حکومت و دستگیریهای اول مه و روزهای قبلش بود. در این روز معلمان در تجمعاتشان نیز

یک اول مه با شکوه و رزمنده

به صراحت اعلام کردند و گفتند که نه از تهدید، نه از زندان، نه از تبعید، از هیچ چیز نمیترسند و مبارزه برای داشتن یک زندگی انسانی را عدالت به مبارزاتشان ادامه خواهند داد.

اول ماه مه امسال با در دست داشتن تصاویری از اسماعیل بخشی، سپیده قلیان، جعفر عظیم زاده و اکرم نصیریان، پیام روشنی به سرکوبگران حکومت داشت؛ این تصاویر بطور واقعی ارج گذاشتن بر گفتمان های آزادیخواهانه و برابری طلبانه اسماعیل بخشی و حمایت از کیفرخواست او و سپیده قلیان علیه شکنجه و زندان بود. بر افراشتن این تصاویر به معنی حمایت از کارزار علیه امنیتیت کردن مبارزات است که جعفر عظیم زاده ها و اسماعیل عبدی ها آغازگر آن بودند. این تصاویر حمایت از ورود مردم به میدان عمل در همیاری با سیل زدگان، و همچنین حمایت از چهره محبوبی چون اکرم نصیریان فعال دفاع از حقوق زنان و آموزگار کودکان کار و خیابان بود.

اول ماه امسال اجتماعی تر و فراگیرتر از هر سال بود. اجتماعی تر بودن اول مه خود را در قطعنامه های فراگیر روز جهانی کارگر به روشنی نمایان میساخت. قطعنامه های اول مه کیفرخواست کارگران علیه فقر، تبعیض، نابرابری، سرکوب و بساط دزدسالار سرمایه داری حاکم بود. از جمله در این قطعنامه ها اعدام، شلاق، شکنجه، زندان و امنیتیت کردن مبارزات را به چالش کشیده شد و یک تاکید مهم



شهلا دانشفر

آنها آزادی تمامی زندانیان سیاسی بود. در این قطعنامه ها تاکید بر حقوق برابر زن و مرد، حقوق پایه ای کودک، اعتراض علیه زندگی زیر خط فقر و تاکید بر افزایش حقوقها به بالای خط فقر هفت میلیونی و بر بیمه های اجتماعی پایه ای برای همه مردم برجسته بود. خواست همه این قطعنامه ها درمان رایگان، تحصیل رایگان و داشتن یک زندگی انسانی بود. در این قطعنامه ها آزادیهای سیاسی پایه ای چون؛ حق تشکل، حق تجمع، حق اعتصاب، حق تخریب و آزادی احزاب و مطبوعات مورد تاکید قرار گرفته بود. قطعنامه های اول مه حامی سیل زدگان و خواستههایشان بود. با چنین قطعنامه هایی ۱۴ تشکل و نهاد کارگری، بعلاوه نهاد ندای زنان ایران و دانشجویان در دانشگاههای تهران، هنر، پلی تکنیک، تربیت مدرس و علامه طباطبایی برای برگزاری روز جهانی کارگر در مقابل مجلس اسلامی فراخوان داده بودند. این اقدام و همچنین تعیین محلی مشترک و همزمان برای تجمع روز جهانی کارگر یک قدرتمندی متحدانه کارگری و نشانه دیگری از ابعاد اجتماعی تر اول ماه امسال بود. این اقدام اتحاد مبارزاتی بالایی را در میان کارگران، معلمان، بازنشستگان، دانشجویان و بخش های معترض جامعه بنمایش گذاشت و خود را در

شعارهایی چون "کارگر، معلم، دانشجو، اتحاد، اتحاد" متبلور میساخت. به نظر من اول مه امسال نمادی از صف متحد ۹۹ درصدی های جامعه علیه بساط توحش و بربریت سرمایه داری حاکم بود.

یک ویژگی دیگر اول ماه مه امسال پیام شادباش هشت تشکل و جمع کارگری به نهادهای کارگری در سراسر جهان بود. اقدامی بیسابقه که نمادی از همبستگی جهانی کارگری بود. امضاء کنندگان این پیام عبارت بودند از: انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه، سندیکای نقاشان البرز، شورای بازنشستگان ایران، شورای کارگران شاغل و بیکار، کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای کارگری ایران، جمعی از کارگران ایران خودرو، جمعی از کارگران پارس خودرو، جمعی از فعالان لغو کار کودکان. در بخشی از این پیام چنین آمده بود: "ما در آستانه روز جهانی کارگر، ضمن گرامیداشت پیوند طبقاتی و تاریخی مان با تمامی هم سرنوشتمان در سراسر جهان، مجددا یادآور می گردیم که نبرد نهایی برای احقاق حقوقمان «رفاه، شادی، آزادی، اداره شورایی» در راه است و پیروزی در گرو اتحاد بین المللی ما."

و بالاخره اینکه اول ماه مه امسال یک اول مه رادیکال و چپ و کمونیستی بود. از جمله شعارهایی چون "منطق سرمایه دار، استثمار، بیکاری"، "دزدی های نجومی، فلاکت عمومی"، "نان کار آزادی حق مسلم ماست" کیفرخواست کارگران علیه توحش سرمایه داری حاکم بود.

اول ماه علاوه بر تهران در سنج، مریوان، شوش، کامیاران و در دانشگاههای

اصفهان، بابل و در بسیاری از شهرهای دیگر به صورت تجمعات و در محافلی از کارگران برگزار شد. در سنج شاهد مارش زیبای کارگران در وسط شهر بودیم. اول ماه مه امسال عزم راسخ جامعه را در اعتراض به بساط توحش سرمایه داری حاکم با خواستههایی رادیکال و انسانی و پایان دادن به جهنم جمهوری اسلامی خود را به نمایش گذاشت. اول ماه مه نشان داد که جامعه آترناتیوش اداره شورایی است و با عمل مستقیم خود در مقابل حکومت دزدسالار حاکم ایستاده است.

خلیل کیوان: امروز بعد از اول ماه مه و اتفاقات شورانگیزی که شاهدش بودیم، کجا ایستاده ایم و گامهای پیشروی ما بعدی ما کدامند؟

شهلا دانشفر: به نظر من با محتوایی که اول ماه امسال داشت و با همه ویژگی هایش، آنهم در متن پر تلاطم جامعه ای که سراپا خشم و اعتراض است، روز جهانی کارگر پیشروی دیگری در جنبش کارگری و مبارزات کل جامعه بود. همانطور که اشاره کردم اول ماه مه صف آزادیخواهی و برابری طلبی را متحد تر و سازمانیافته تر به جلو آورد، با اتکاء به این قدرت بزرگ اجتماعی جنبش سرنگونی برای رهایی از شر سرمایه داری حاکم میتواند گامهای بزرگی به جلو بردارد. از جمله قطعنامه های اول ماه مه، فقط نوشته هایی بر روی کاغذ و محدود به یک روز معین نیستند. این قطعنامه ها بطور واقعی پلانترم جنبش کارگری در مبارزه علیه بربریت سرمایه داری حاکم در صف جلوی اعتراضات کل جامعه است. امروز با اتکاء به اتحاد

از صفحه ۲

یک اول مه با شکوه و رزمنده

مبارزاتی ای که در روز جهانی کارگر شاهدش بودیم، میتوان حول خواسته‌های اعلام شده در قطعنامه‌های روز جهانی کارگری گرد آمد و صف قدرتمندی از مبارزه را شکل داد. و این اتحادی است که در کف خیابان و در مبارزه واقعی در دفاع از زندگی و معیشتان و برای داشتن یک زندگی انسانی شکل میگیرد و میتواند خود را به نمایش بگذارد. طبعاً اولین و فوریت‌ترین کاری که در دستور همه آن ۱۴ تشکل کارگری و دیگر نهادهای اجتماعی و دانشجویان شرکت کننده در مراسم روز جهانی کارگر در مقابل مجلس و نیز همه کارگران و کل جامعه قرار میگیرد، آزادی فوری بازداشت شدگان روز جهانی کارگر و روز بعد از آن در

دوازده اردیبهشت است. در یورش سرکوبگرانه حکومت به تجمع روز اول مه در مقابل مجلس اسلامی ۴۵ نفر بازداشت شدند. قبل از آن در آستانه اول مه با حمله به تجمع فعالین کارگری در پارک جهان نما تعدادی بازداشت شدند که پروین محمدی نایب رئیس اتحادیه آزاد کارگران ایران و هاله صفرزاده و عبدالرضا قنبری از اعضای کانون مدافعان حقوق کارگر همچنان در بازداشت بسر میبرند. اکرم نصیریان فعال دفاع از حقوق زن، همیار سیل زدگان و آموزگار کودکان کار و خیابان نیز در نهم اردیبهشت ماه دستگیر شد. بعلاوه در روز بعد از اول مه، روز تجمعات اعتراضی سراسری معلمان هشت نفر

بازداشت شدند که دو نفر از آنها به اسامی رسول بداقی و محمد فلاحی هنوز در زندانند. همه این دستگیر شدگان باید فوراً و بدون قید و شرط آزاد شوند. باید با ایجاد ستاد مشترکی تک تک این عزیزان را آزاد کنیم. مبارزه برای آزادی این دستگیر شدگان، مبارزه برای آزادی اسماعیل بخشی و سپیده قلیان و جعفر عظیم زاده و معلمان زندانی و تمامی زندانیان سیاسی یک گام عملی در دفاع از حق تشکل، حق تجمع، حق اعتراض و حق برگزاری مراسم روز جهانی کارگر به عنوان حقوق پایه ای کارگران و کل جامعه است. از جمله یک بند قطعنامه‌های اول مه تاکید بر به رسمیت شناختن همین حقوق و آزادی مطبوعات و احزاب است. مبارزه برای آزادی بازداشت شدگان اول

ماه مه و تمامی زندانیان سیاسی گام اول در عملی کردن قطعنامه‌های روز جهانی کارگر است. معلمان شاغل و بازنشسته با عملی کردن فراخوان اعتراضی شان به تجمعات سراسری در روز دوازدهم اردیبهشت با شعارهایی چون "کارگر زندانی، معلم زندانی، آزاد باید گردد"، "معلم، کارگر، اتحاد، اتحاد" گامی در همین جهت برداشتند و همین جان مناسبت دارد که به فراخوان بازنشستگان به تجمع در مقابل مجلس اسلامی برای ساعت ده صبح روز هفده اردیبهشت اشاره کنم. اینها همه پاسخ درخوری به سرکوبگریهای حکومت و دستگیری‌هایش است. خلاصه کلام اینکه همانطور که با پافشاری بر حق برپایی مراسم اول مه، روز جهانی کارگر را برگزار کردیم.

همانطور که با تجمعات اعتراضی هر روزه خود کاری کرده ایم که حکومتیان ناگزیر به سخن گفتن از قانونی بودن تجمعات مردم شده اند، میتوان مبارزه برای آزادی دستگیر شدگان اول مه و تمامی زندانیان سیاسی را با قدرت به جلو برد و در زندانها را گشود. میتوان با آترناتیو شورایی قدرتمند و سراسری به میدان آمد و سنگر به سنگر حکومت را به عقب راند. میتوان با اعتصابات سراسری قدرتمند، رژیم را در حلقه محاصره مبارزات خود قرار داد. یک گام مهم در همین راستا پیوستن به حزب کمونیست کارگری و تحزب یابی است. این چنین است که میتوان بند بند قطعنامه‌های روز جهانی کارگر را با قدرت به جلو برد و به کل بساط جهنم سرمایه داری حاکم پایان داد.*

تمامی بازداشت شدگان اول مه، روز جهانی کارگر باید فوراً آزاد شوند!

از صفحه ۱

خضری، زهرا تهرانی زاده، ندا اعلام نشده است. ناجی، حمید سلیمی و ... بدنبال این دستگیری‌ها خانواده‌های آنان مقابل زندان اوین تجمع کرده و خواستار آزادی عزیزانشان شدند. بنا بر آخرین خبرها نرگس شجاع روز دوازده اردیبهشت آزاد شد. اما مرضیه امیری - ناهید خداجو - نسرين خضری به مرکز اطلاعات سپاه پاسداران و تعدادی دیگری از زنان بازداشت شده به زندان قرچک منتقل شده اند. همچنین بر اساس گزارشات وحید فریدونی به زندان منتقل گردیده و به خانواده وی اعلام شده است که برای آزادی او شنبه ۱۴ اردیبهشت با سند به زندان مراجعه کنند. اما تا کنون محل نگهداری و مقدار وثیقه درخواستی برای آزادی وحید فریدونی به خانواده اش

نیروهای سرکوبگر حکومت قرار گرفت. در این روز سه تن از اعضای کانون صنفی معلمان به اسامی محمد تقی فلاحی (دبیر کل کانون) رسول بداقی (بازرس کانون) و مجتبی قریشیان بازداشت شده اند. روز دوازدهم اردیبهشت، روز تجمع اعتراضی سراسری معلمان در تهران و شهرستانها در ۲۷ استان کشور بود. بازنشستگان نیز اعلام کرده اند برای روز ۱۳ اردیبهشت در اعتراض به دستگیریها تجمعی برپا خواهند کرد. جمهوری اسلامی با این دستگیریها و تعرضات وحشت خود را از اعتراضات به نمایش میگذارد و تلاش میکند تا جنبش اعتراضی و حق طلبانه کارگران و معلمان و دانشجویان و بخشهای مختلف مردم را عقب براند و ساکت کند. اما

مه، باقی بازداشت شدگان پارک جهان نما در آستانه روز جهانی کارگری و اکرم نصیریان و تمامی زندانیان سیاسی باید فوراً و بدون قید و شرط آزاد شوند.

**زنده باد اول مه
روز جهانی کارگر**

**دستگیر شدگان اول ماه مه
باید فوراً آزاد شوند**

**کمپین برای آزادی کارگران
زندانی**

Shahla.daneshfar2@gmail.com

http://free-them-now.com

۱۲ اردیبهشت ۹۸
۲ مه ۲۰۱۹

موقعیت و نقش جدید جنبش کارگری در ایران

من هم به سهم خودم روز جهانی کارگران را به همه شما عزیزان، به همه کارگران و به همه انسانهایی که برای آزادی، برای برابری مبارزه میکنند صمیمانه تبریک میگویم.

عنوان سخنرانی من موقعیت و نقش جدید جنبش کارگری در ایران است. ای کاش فرصت میشد یک مقدار وسیعتر در رابطه با شرایط جهان و اینکه سرمایه داری چه بلایی سر مردم میآورد صحبت کنیم و وضعیت جنبش کارگری در دنیا، ولی مقدمتا خیلی کوتاه میخواهم به این موضوع اشاره کنم که شاید یک زمینه برای بحث من که میخواهم متمرکز بشوم روی ایران باشد.

واقعا لازم نیست در دنیای امروز ما از اطلاعات، از آمار و ارقام خیلی وسیعی اطلاع داشته باشیم که متوجه بشویم واقعا این نظام چه بلایی سر اکثریت جامعه دارد میآورد.

آکسفام که یکی از مراکز سنجش وضعیت مردم در دنیا است، در آخرین اطلاعاتی که اعلام کرده است، گفته که یک میلیارد مردم جهان دستمزدشان روزانه 1 دلار و 25 سنت است. در مقابل 80 سرمایه دار برجسته دنیا به اندازه همین یک میلیارد مردم دنیا ثروت دارند.

واقعا همین کافی نیست که وضعیتی را که جهان سرمایه داری، مناسبات سرمایه داری سر مردم آورده است متوجه شویم؟ معلوم است آن یک میلیارد که با 1 دلار و 25 سنت دارند زندگی میکنند، عواقب زندگی، محیط زندگی، شرایط زندگیشان چه هست. معلوم است محصول



محسن ابراهیمی

شرایطی که نظام سرمایه داری در دنیا بوجود آورده است قابل تحمل نیست ولی خود این نظام هم برای این شرایط پاسخ ندارد. این نظام از لحاظ سیاسی و از لحاظ ایدئولوژیک به طور کامل ورشکسته است. پاسخ هیچکدام از این مسائل را ندارد چرا که این مسائل را خودش بوجود آورده است. مبنای تمام این اتفاقاتی که در جهان دارد رخ میدهد، از طبیعت تا وضعیت فلاکتبار میلیونها مردم در دنیا - میلیاردها مردم باید بگویم - محصول نظام طبقاتی سرمایه داری است. این را خودشان قبول دارند و معلوم است که اینها نمیتوانند پاسخ بدهند.

حتی در رابطه با محیط زیست اگر مثلا بخواهیم صحبت کنیم، جواب محیط زیست، ما فقط نمیگوییم که سوسیالیسم است. ما فقط نمیگوییم بازار آزاد و نظام طبقاتی نمیتواند به مسائل محیط زیست پاسخ بدهد چون خودش دارد ویران میکند. جواب محیط زیست، خود بیل گیت، یکی از همین هشتاد نفر صریحا گفته است سوسیالیسم است. محیط زیست را فقط سوسیالیسم - عین جملات بیل گیت است - میتواند نجات دهد، بازار

آن مشخصات چه هستند؟

من هشت مورد را اینجا مطرح میکنم که به نظرم من فوق العاده مهم هستند:

شکل اعتراض عوض شده است. در دهسال گذشته و مشخصا در سال 97، اعتراض دیگر محدود به کارخانه نیست. اعتراض به خیابان، به شهر، به محله، به مقابل استانداریها و فرمانداریها و نهادهای سیاسی کشیده شده است و نه تنها این بلکه مردم و خانواده ها در سطح وسیع در اعتراضات کارگری در سالهای گذشته و مخصوصا در سال 97 شرکت کرده اند.

شعارها طبقاتی تر و ضد حکومتی تر شده اند. برای مثال به این شعارها دقت کنید: حقوقهای نجومی فلاکت عمومی، کارگر بیدار است از استعمار بیزار است، نه حاکم نه دولت نیستند به فکر ملت، زیر بار ستم نمیکنیم زندگی.

به این شعار خوب نگاه کنید: نه حاکم نه دولت نیستند به فکر ملت. این دقیقا شبیه آن شعاری است که در قیام سال 96 مردم گفتند که نه اصولگرا، نه اصلاح طلب و هیچکدام را قبول نداریم و به این معنا گفتند کلیت حکومت را دیگر باید بگذاریم کنار. همین شعار در اعتراضات کارگری ادامه پیدا کرد. با همین شعار بالا به یک معنا ادامه پیدا کرد. همین الان اینجا {در برنامه و ویدیو کلیپها} توی شعارها دیدید که "استثماربیکاری پرچم سرمایه داری" یکی از شعارهای کارگران در خیابانها بود.

اعتصابات از حالت محلی در آمد و سراسری شد. ما خیلی از اعتصابات و اعتراضات در سال گذشته را صفحه 5

آزاد نمیتواند. ما میگوییم بازار آزاد نه تنها نمیتواند بلکه سرمایه داری کلا منشا این وضعیت است که درست کرده اند.

در هر صورت من عنوان صحبتیم کلا مربوط به دنیا و شرایط جهان نیست. بحث مشخصا موقعیت جدید جنبش کارگری در ایران است. و این مهم است. جنبش کارگری در ایران مهم است. نه تنها به این خاطر که ایران از لحاظ موقعیت جهانی، موقعیت سیاسی اش در جهان، و اینکه یک حکومتی آنجا حاکم است و اگر در ایران تغییری بوجود بیاید و این تغییرات به سمت چپ برود، چه اتفاقاتی در خود ایران و جهان رخ میدهد مهم است. ایران مهم است مخصوصا به این خاطر که در سالهای اخیر دیدیم و روشن دیدیم که یک جنبش کارگری عظیمی با تصویری فوق العاده رادیکال و قدرتمند شکل گرفته است و این جنبش همچنان شکل میگیرد و پیش میرود.

من خواستم به مشخصات این جنبش اشاره کوتاهی بکنم که این مشخصات نشان میدهد که جنبش کارگری در ایران دارد به سمتی میرود که از طبقه کارگر انتظار میرود. در مورد این انتظار بعدا حرف میزنم.

از صفحه ۴

موقعیت و نقش جدید جنبش کارگری در ایران

دیدیم که از محله و منطقه فراتر رفت. کارگران راه آهن، بازنشستگان، پرستاران، کامیونداران و رانندگان کامیون، و در کردستان بعد از اعدام سه جوان دیدیم که در سطح سراسری مردم به اعتصاب پیوستند. خواستها فراضنی شد. کارگران دیگر فقط برای حقوق و دستمزد خودشان یا امنیت شغلی مبارزه نمیکنند. این را در شعارهایشان کاملا نشان دادند. کارگران، طبقه کارگر در اعتراضاتش، در اعتصاباتش از بهداشت مجانی، از آموزش مجانی، از برابری زن و مرد، از اینکه اعدام در این جامعه نباید باشد، از اینکه کودکان کار نباید باشند، از اینها دارند صحبت میکنند. یعنی به یک معنا کارگر بسیار از آن نیازهایی که خودش به عنوان یک کارگر دارد فراتر رفته است و به عنوان نماینده، به عنوان سخنگو، به عنوان کسی که، طبقه ای که، جنبشی که در فکر آزادی و رهایی همه اقشار جامعه، همه انسانهایی که در آن جامعه دارند زندگی میکنند ظاهر شده است. این یکی از مشخصات مهم جنبش کارگری در سال گذشته بود. شورا و اداره شورایی جامعه: این یکی از گامهای مهم و جدی جنبش کارگری در سال گذشته بود که به یمن اعتصاب قدرتمند هفت تپه، و به یمن سخنرانیهای اسماعیل بخشی رهبر محبوب کارگران، شورا نه تنها به گفتمان در جامعه تبدیل شد بلکه در جامعه، در میان طبقه کارگر ما دیدیم که دارند تشکیل شورا را پراتیک میکنند. کارگران عملا دارند در خیلی جاها برای پیشبرد مبارزه و اعتراضشان شورا

تشکیل میدهند.

چهره و شخصیتهای کارگری: در جامعه ایران اگر نشود گفت بیسابقه، قطعاً کم سابقه است که چهره ها و شخصیتهای کارگری بیابند جلو. میدانیم که همه جریانات اپوزیسیون راست معمولاً شخصیتها و چهره هایی داشتند در تاریخ ایران ولی کارگران محروم بودند چون دیکتاتوری، استبداد و خفقان واقعا نمیکشاد. در سالهای گذشته این کمبود نه تنها جبران شده است بلکه در سال ۹۷ از درون اعتصابات کارگری چهره های جدید کارگر به عنوان رهبران محبوب نه فقط کارگران، نه فقط آن اعتراضات، نه فقط آن اعتصابات، بلکه رهبران کارگری محبوب کل جامعه ظاهر شدند. اسماعیل بخشی، جعفر عظیم زاده، اینها فقط دوتن از این رهبران هستند که تعدادشان خیلی زیاد است.

این یک پیشروی جدی برای جنبش کارگری در ایران، برای جنبش رهاییبخش در ایران است که جامعه ایران الان فقط با رهبران و شخصیتهای سیاسی انواع و اقسام اپوزیسیون ارتجاعی و اپوزیسیون راست مواجه نیست. شخصیتهای سیاسی کارگری، سوسیالیست، برابری طلب هستند که محبوب جامعه هستند و جامعه به آنها نگاه میکند که چه دارند میگویند و چه راهی نشان میدهند.

اتحاد کارگری در سالهای گذشته مخصوصاً سال ۹۷ سرعت پیش رفت. کارگران در سطح وسیعتر متحد شدند. اگر یادتان باشد وقتی بعد از هفت تپه در فولاد اهواز

اعتصاب شد چطور کارگران هفت تپه، یا برعکس فولاد اهواز از کارگران هفت تپه با شعار اتحاد اتحاد حمایت کردند. دانشجویان از کارگران حمایت کردند. اقشار مختلف طبقه کارگر از همدیگر حمایت کردند.

و بالاخره جنبش کارگری آنقدر پیش رفت، آنقدر قوی بود که راست، جریانات راست هم مجبور شدند از "کارگران عزیز" حرف بزنند، به "کارگران عزیز" درود بفرستند و در رسانه هایشان گزارش از اخبار کارگری و اعتراضات کارگری منعکس کنند. کسانی که هرگز این کار را نمی کردند. در باره کوچکترین حرکت مثلاً خاتمی و جریانات اصلاح طلب روزها برنامه میگذاشتند ولی هرگز از کارگر حرف نمیزدند. ولی در سال گذشته بعد از این پیشروی جنبش کارگری اینها شروع کردند بالاخره به کارگران درود بفرستند! من مطمئنم

اول مه امسال شما خواهید دید که همین شخصیتهای راستی که اگر سرکار بیابند روشن است که چه سیستمی را میخواهند در آن جامعه پیش ببرند - و این کاملاً روشن است - به کارگران و به مناسبت اول مه درود خواهند فرستاد. اینها همه نشان دهنده پیشروی قدرتمند جنبش کارگری است. یا بهتر است بگویم نشان دهنده جنبش کارگری در موقعیت فوق العاده جدیدی است که در ایران کم سابقه است.

و همه اینها را وقتی در نظر میگیریم کاملاً معلوم است که چرا جمهوری اسلامی را وحشت برداشته است که بالاخره آمد و مجبور

شد در مقابل جامعه بگوید که این اعتراضاتی که دارد میشود، این اعتراضات به نظر میاید که یک "کمونیسم جدیدی" را دارند نشان میدهند و "کارگری کمونیستی" است. این را روزنامه رسالت در سرمقاله اش نوشته است. عین جملاتش در سرمقاله اش است که اشاره کرده است به جنبش کارگری و تصویری از این جنبش داده است که به نظر میاید که "کارگری کمونیستی" است و یک "کمونیسم جدید" دارد شکل میگیرد.

به نظر من این را باید جدی گرفت. بورژوازی و سرمایه داری و طبقه حاکم وقتی اینجوری در مورد جامعه حرف میزنند، کاملاً نشان میدهد که آن جنبش آنقدر پیشروی کرده است، آنقدر ظاهر شده است، آنقدر قدرتمند شده است که دشمن اصلی که حکومت اسلامی است قدرتش را پذیرفته است و مجبور شده همین را رو به جامعه اعتراف کند.

همه این تصویری که مطرح کردم، به نظر من جنبش کارگری ایران را دارد به سرعت به مقطعی میرساند که اول صحبتیم گفتم از طبقه کارگر انتظار می رود. آن انتظار چیست؟

ما همیشه میگوییم که طبقه کارگر، فقط طبقه کارگر میتواند دنیا را از سرمایه داری و کل جامعه را رها کند. چرا این را میگوییم؟ به این خاطر که مبنای تمام تبعیضات اجتماعی، سیاسی و فرهنگی در جامعه نظام سرمایه داری است. کارگر برای اینکه خودش را رها کند باید از این نظام سرمایه داری رها شود. باید مبنای این نظام را در هم بریزد. برای اینکه کارگر از بردگی مزدی رها شود باید

نظام سرمایه داری را زیر و رو کند. باید کل این سیستم را کاملاً وارونه کند. به این معنا کارگر برای رهایی خودش باید سرمایه داری را نابود کند یعنی مبنای تمام تبعیضات اجتماعی و سیاسی و فقر و فلاکت و بدبختی و مذهب و همه اینها را زیرش را بزند و به این معنا کارگر رهاییبخش کل جامعه است.

طبقه کارگر به خاطر موقعیتش که الان صحبت کردم رهاییبخش کل جامعه است. باید خودش را رها کند و برای رها کردن خودش باید نظام سرمایه داری را نابود کند و نظام سرمایه داری اگر قبول داریم که مبنای همه تبعیضها است، مبنای همه این وضعیتی است که الان در دنیا حاکم است، اگر این را قبول داریم پس کارگر با زدن زیر مبنای آن نظام تبعیض آمیز شرایطی را فراهم میکند که تمام جامعه، تمام انسانها رها بشوند.

جنبش کارگری ایران دارد به این سمت نزدیک میشود. دارد به این لحظات نزدیک میشود. دقیقاً به خاطر همین مشخصاتی که من اشاره کردم و واقعی هستند. اینها مشخصاتی نیستند که ما داریم مثلاً بر اساس آرزوهایمان میگوییم. در همین ویدیو کلیپها هرکس نگاه کند که تعداد زیادی هم هستند کاملاً متوجه این حقیقت میشود.

ولی من میخواهم اینجا تاکید کنم که همه مشخصاتی که من اینجا شمردم که نشاندهنده یک پیشروی، یک جهش جدی در جنبش کارگری ایران است، اما هنوز یک چیز کم است در جامعه ایران، در مبارزه سیاسی ایران علی العموم و مشخصاً در جنبش کارگری ایران. آن هم صفحه ۶

از صفحه ۵

موقعیت و نقش جدید جنبش کارگری در ایران

ت حزب سیاسی است. ت حزب سیاسی در جامعه ایران را نمیگویم. جامعه ایران نسبت به سالهای گذشته خیلی متحزب، خیلی ت حزب یافته تر است. این خیلی روشن است. هم چپ و هم راست. مخصوصا چپ. کمونیسم کارگری برای مثال یک جنبشی است در جامعه ایران که بسیار وسیعتر از حزب خود ما، حزب کمونیست کارگری است. در جامعه هر انسانی که آزادی میخواهد، برابری میخواهد، و میخواهد واقعا از این نظام، از این سیستم رها شود معلوم است. جزو این جنبش است. جنبشی که بطور صریح میگوید جامعه، همه شهروندان باید مثل انسان و برابر زندگی کنند. جامعه ایران پر از این چنین انسانهایی است. میخواهم بگویم این جنبش خودش خیلی وسیع است. احزاب سیاسی خیلی وسیعی دارد. از جمله شاخصین حزب کمونیست کارگری ایران که به طور صریح و به طور روشن اعتقاد دارد که این را پیش میبرد که برای اینکه رها شویم در این جامعه باید حکومت اسلامی در کلیتش سرنگون شود. و این اولین قدم است. باید نظام سرمایه داری نابود بشود. این را خیلی روشن این حزب مطرح میکند. ولی فراتر از این حزبی است که معتقد است باید

جنبش کارگری، جنبش سوسیالیستی، کمونیستها کل جامعه را نمایندگی کنند، رهایی کل جامعه را نمایندگی کنند. رهایی کودکان، زنان، رهایی محیط زیست، رهایی کل جامعه، برابری زن و مرد را نمایندگی کنند.

جنبش کارگری، رهبران، فعالین، سازماندهان، تمام آن انسانهایی که در جنبش کارگری این همه اعتراضات را سازمان داده اند باید در صف حزب سیاسی متحد شوند. هر چقدر مبارزه سیاسی قدرتمند باشد - حتی آنچنان قدرتمند که حکومت اسلامی را بزیر بکشد - اگر طبقه کارگر، اگر همه آن انسانهایی که آزادی آن جامعه را میخواهند، در قدرت سیاسی نمایندگی نشوند؛ وقتی حکومت اسلامی بزیر کشیده شده است، طبقه کارگر، کمونیستها، سوسیالیستها، آزادیخواهان، برابری طلبان که اکثریت جامعه هستند، در قدرت سیاسی نمایندگی نشوند، نهایتا جنبش مردم به فرجام نمیرسد. این روشن است.

آخرین صحبت، این است که باید تلاش کنیم - و حزب کمونیست کارگری تمام تلاشش این است که - به این جنبش عظیمی که در ایران شکل گرفته است ت حزب بدهیم. هر چقدر این جنبش متحرکتر بشود همانقدر قیامها و انقلابهایی که به طور قطع

سخنرانیهایی که دیدیم بالاخره در جامعه ایران به یک حرکت جدی تبدیل کردند. ما باید این را ادامه بدهیم. این گفتمان، این تصویر، این حرکت باید در جامعه ایران وسیعتر شود.

اعتصابات سراسری: خیلی روشن است که اعتصابات در ایران دیگر فقط منطقه ای نبود. خیلی از این اعتصابات را دیدیم که واقعا سراسری شد، فرا منطقه ای شد، مثال زدم تعدادی را. این یکی از مهمترین پیشرویهایی جنبش ما بود و باید رویش تاکید کرد و وسیعتر کرد.

آزادی فعالین کارگری و زندانیان سیاسی: دوستان عزیز، حکومت اسلامی تعداد زیادی را دستگیر کرده است و ما میدانیم که تعداد زیادی در زندان هستند. همین دیروز پریروز هم تعداد زیادی را دوباره دستگیر کرد.

یکی از مهمترین وظایف ما در اول مه امسال برجسته کردن مساله این زندانیان که در اسارت حکومت اسلامی هستند و تلاش در ایران و در جهان برای رهایی این عزیزان است.

و نکته آخر، سیل زدگان را نباید فراموش کنیم. ما حکومت اسلامی را خوب میشناسیم. اینها در لحظه ای که مردم زیر سیل غرق میشدند و خانه ها پشت سر هم ویران میشدند، مهر و تسبیح، تربت سیدالشهدا می انداختند در رودخانه کارون. ما میدانیم که اینها فقط وعده

و وعید خواهند داد. مطلقا به این صدها هزار انسانی که برای سالها وضعیت فلاکت باری خواهند داشت نخواهند رسید.

باید در اول مه امسال، این یکی از خواسته های ما، یکی از تعرضات ما باشد که حکومت اسلامی کیسه هایش را باید شل کند و به نیاز این بیخانمانها، به این همه انسانهایی که زیر سیلی که مسببش هم خود جمهوری اسلامی است و الان در این وضعیت هستند، به نیازهای این سیل زدگان پاسخ دهد.

حکومت اسلامی تا زمانیکه که دوام دارد شرایط زندگی و طبیعت را بدتر خواهد کرد و تهاجمش به طبیعت زمینه سیلهای بعدی را فراهم خواهد کرد. روشن است که رهایی کامل همه مردم که بالاخره هرگز طبیعت نتواند اینچنین در سطح گسترده خانه و زندگیشان را ویران کند، رهایی از خود حکومت اسلامی و نظامی است که این حکومت پاسدارش است و این مستلزم پیشروی جنبش چپ، جنبش سوسیالیستی و اعتراضات رادیکال در کل جامعه ایران است.

خیلی متشکرم.*
27 آوریل 2019

توضیح: این متن کتبی سخنرانی در مراسم اول مه 2019 در تورنتو است. سخنرانی عینا پیاده شده است و فقط در بعضی جاها کلماتی برای تامین روانی متن کتبی کم و زیاد شده است.



WE STILL NEED **MARX** TO CHANGE THE WORLD

حزب کمونیست کارگری ایران
Worker-communist Party of Iran
www.wpiran.org



اصغر کریمی

بسیاری از شما مردم جهان بخوبی میدانید که حکومتی که در ایران سر کار است، یکی از جنایتکارترین، ارتجاعی ترین و ضد مردمی ترین حکومت های دنیا است، اما به ابعاد جدال مردم علیه این حکومت واقف نیستند. نه دولت ها و احزاب حاکم و نه رسانه های رسمی در غرب و سایر نقاط جهان تمایلی به بازگو کردن این حقیقت مهم ندارند و حتی علیرغم اطلاع از نارضایتی عمیق اکثر قریب به اتفاق مردم ایران، این حکومت را شایسته مردم میدانند و انواع توجیهات و تئوری ها را برای این دروغ بزرگ سر هم کرده اند. ما مداوما تلاش کرده ایم صدای اعتراض مردم ایران، کارگران و زنان و بخش های مختلف مردم به این حکومت هار سرمایه داری و مذهبی را به گوش افکار عمومی برسانیم و اکنون نیز در این نوشته کوتاه توجه سازمان های کارگری، احزاب و سازمانهای مدافع حقوق انسان و کل افکار عمومی جهانی را به جدال عظیمی که در ایران در جریان است و اهمیت تاریخی و جهانی این جدال، جلب میکنیم.

در ایران یکی از دست راستی ترین حکومت های سرمایه داری حاکم است که با قانون و انواع ارگانهای سرکوب و اعدام و شکنجه و شلاق و زندان هرگونه حقی برای متشکل شدن و اعتصاب و اعتراض کارگران را پایمال

گزارش به افکار عمومی جهانی

درمورد جدال عظیم سیاسی در ایران

کرده تا وحشیانه ترین نوع استعمار را به آنها تحمیل کند. روبنای ایدئولوژیکی این حکومت اسلام است و حکومت با توسل به قوانین ۱۴۰۰ سال قبل در طول ۴۰ سال حاکمیت خود با سازماندهی دهها ارگان تلاش سیستماتیکی به خرج داده تا جامعه را اسلامی کند، زنان را از هر حقی حتی نوع لباس خود محروم کند و با جنایات بی شمار و هرروزه، جامعه را از هر حقی و هر نوع آزادی عقیده و اعتراض و تشکلی محروم کند. این لیست انتها ندارد.

اما اینها که افکار عمومی جهانی کم و بیش از آنها مطلع است، یک جنبه از واقعیات مربوط به ایران است. آنچه بخش اعظم مردم جهان از آن بیخبر نگهداشته شده اند، جدال قدرتمند، مدرن، رادیکال و پیشروی است که توسط کارگران، معلمان و بازنشستگان، زنان و دانشجویان و بخش های مختلف مردم در جریان است و تاکنون عقب نشینی های مهمی به حکومت تحمیل کرده است. جدالی تاریخی که می رود تا سرنوشت ۸۰ میلیون مردم ایران را بطور بنیادی دگرگون کند.

از بدو قدرت گیری حکومت اسلامی، کارگران اعتصابات و راهپیمایی های قدرتمندی را شروع کردند، شوراهایشان را در بسیاری مراکز سازمان دادند و مطالبات خود را اعلام کردند. جمهوری اسلامی موفق شد با زندانی کردن بیش از صد هزار مخالف سیاسی و قتل عام بیش از ۳۰ هزار نفر از آنها از جمله هزاران فعال کمونیست و رهبران کارگری، و سپس با

هزاران نفره زنان و مردم آزادیخواه به مناسبت هشت مارس و شعار حقوق زن جهانی است، انقلاب نکردیم که به عقب برگردیم شروع شد و در تمام این چهل سال خیابان ها، دانشگاهها و مدارس و ادارات صحنه جدال شجاعانه و میلیونی زنان با حکومت و قوانین و ارگانهای مختلف سرکوب بوده است. زنان عملا حکومت را در این جنگ شکست داده اند، فضا را بدرجات به نفع خود تغییر داده اند، حجاب را پس زده اند، قوانین اسلامی مربوط به ازدواج و طلاق و جداسازی ها را زیر پا گذاشته و در ژانویه ۲۰۱۸ دختران خیابان انقلاب حجاب را سر چوب کرده و بر سکوهای مراکز شهرها به باد دادند و این مبارزه را گام دیگری به جلو بردند. قبل از آن کمپین های عظیمی علیه اعدام و سنگسار سازمان داده شد بطوری که جمهوری اسلامی مجبور شد سنگسار را عملا متوقف کند و اعدام هارا کاهش دهد بطوریکه اعدام فعالین سیاسی برای حکومت بسیار دشوار و هزینه بردار شده است.

جدال بسیار اجتماعی و عمیق دیگر در عرصه مذهب و قوانین اسلامی بوده است. امروز جنبشی توده ای و قدرتمند و رادیکال علیه مذهب در ایران جریان دارد. طبق آمار حکومت ۹۱ و ۴ دهم درصد دختران و پسران جوان با هم رابطه دارند، که حتی شامل فرزندان و نوه های آیت الله ها هم میشود. خود این آمار به تنهایی ورشکستگی مذهب و قوانین سنتی و عقب مانده و ضد زن را بخوبی نشان میدهد. مذهب در ایران پدیده ای افشا شده و شکست خورده است. انقلاب فرهنگی عظیمی علیه ارزش ها و نرم های مذهبی در

اعماق جامعه جریان دارد، در واقع اتفاق افتاده، و خود را در تجمعات اعتراضی با شعارهای علیه حکومت مذهبی و آیت الله ها نشان میدهد. حکومت سالانه میلیاردها دلار هزینه کرده و دهها ارگان برای اشاعه مذهب و جلوگیری از رویگردانی مردم مخصوصا جوانان از مذهب سازمان داده، دهها هزار آخوند به نقاط مختلف کشور اعزام کرده اما در این جنگ شکست خورده و رویگردانی از مذهب در ابعادی وسیع جریان دارد. جامعه ایران نه تنها اسلامی نیست بلکه امروز یکی از ضد مذهب ترین جوامع دنیا است و هیچ حکومت مذهبی یا نیمه مذهبی را نمیپذیرد.

برای جلوگیری از طولانی شدن متن از توضیح درمورد اعتراضات گسترده دانشجویان و یا اعتراض گسترده مردم علیه لاقیدی حکومت به زلزله زدگان در غرب کشور و یا اعتراضات وسیع مردم سیل زده در استان های مختلف کشور در اینجا خودداری میکنیم. فقط اشاره کنیم که ابعاد اعتراض در ایران بسیار وسیع است و در همه زمینه ها حکومت را بوضوح عقب رانده است. سالی چند هزار اعتصاب و تجمع علیرغم ممنوعیت قانونی آن صورت میگیرد، زنان در ابعادی میلیونی با زیر پا گذاشتن قوانین مربوط به حجاب و مقدسات اسلامی، حکومت را عملا به زانو درآورده اند، مردم در عمل آزادی بیان و عقیده را بدرجاتی بدست آورده اند و انقلابی فرهنگی علیه اخلاقیات اسلامی در زمینه ازدواج و رابطه زن و مرد و سایر مسائل فرهنگی را عملی کرده اند.

سرنوشت حکومت اسلامی به خواست اکثریت قریب به صفحه ۸

از صفحه ۷

اتفاق مردم تبدیل شده است. مجموعه این شرایط و این فضا بود که در ژانویه ۲۰۱۸ مردم در صد شهر کشور برای سرنگونی حکومت به میدان آمدند، به ارگانهای سرکوب و دفاتر امام جمعه ها حمله کردند و بویژه با شعار اصلاح طلب اصولگرا دیگه تمومه ماجرا و مرگ بر جمهوری اسلامی ضربه قاطعی به اصلاح طلبان و کل حکومت وارد کردند. بیش از ۵۰۰۰ نفر دستگیر شدند و تعدادی توسط سرکوبگران حکومت به قتل رسیدند تا این اعتراضات موقتا فروکش کرد اما اعتراض مردم خود را در اعتصابات سراسری و قدرتمند و سازمانیافته و به میدان آمدن دختران خیابان انقلاب ادامه داد.

مساله مهم در این زمینه چپ شدن فضای جامعه و حاکم شدن شعارهای رادیکال و چپ بر اعتراضات کارگران، معلمان و بازنشستگان، دانشجویان و سایر اقشار جامعه است. همبستگی وسیعی میان مردم شکل گرفته است. کارگران، دانشجویان و بخش های مختلف جامعه از مبارزات یکدیگر پشتیبانی میکنند، تشکل های کارگری، تشکل های مختلف مربوط به حقوق کودک و زنان و دانشجویان که بطور غیر قانونی خود را تحمیل کرده اند، در قطعنامه هایشان از خواست های کل جامعه حمایت میکنند. امروز خواست هایی مانند آزادی های سیاسی، آزادی زندانیان سیاسی، لغو مجازات اعدام و ممنوعیت شلاق و شکنجه، برابری زن و مرد و لغو همه قوانین تبعیض آمیز و ضد زن، تحصیل رایگان و درمان رایگان و بسیاری خواست های دیگر به خواست هایی

گزارش به افکار عمومی جهانی درمورد جدال عظیم سیاسی در ایران

سراسری تبدیل شده است. مردم در تجمعاتشان علیه فساد و تبعیض، علیه نابرابری و علیه کلیت سرمایه داری شعار میدهند و خواهان جامعه ای انسانی هستند. با اتکا به این سنتها و پیشرویهها جنبش کارگری در ایران بویژه در سال گذشته گامهای بلندی جلو برداشت. سال گذشته شعار "اداره شورایی" توسط رهبران کارگری اعلام شد و توجه و حمایت وسیع مردم از جمله دانشجویان را بخود جلب کرد. دانشجویان بر پلاکارهایشان بر اداره شورایی تاکید کردند و شعار فرزند کارگرانیم کنارشان میمانیم به یک شعار جا افتاده تبدیل شد. معلوم شد کارگران یک قدرت سیاسی اند و روی پای خود ایستاده و با آلترناتیو شورایی خود برای بدست گرفتن امور قد علم کرده اند. امروز فضای سیاسی پر بار و چپ و آزادیخواهانه ای بر اعتراضات کارگران و بخش های دیگر جامعه حاکم شده است و قد برافراشتن طبقه کارگر آینده روشنی را نوید میدهد. سرنگونی جمهوری اسلامی بعنوان پیشقراول اسلام سیاسی و تروریسم اسلامی در منطقه، ضربه ای کاری به کل جنبش اسلام سیاسی در منطقه و کل جهان وارد خواهد کرد. کارگران ایران از همین امروز در اجتماعات مختلف خود علنا علیه سیاست های منطقه ای حکومت در سوریه و فلسطین و عراق شعار میدهند و در پیشاپیش مردم معترض خواهان پایان یافتن دخالت جمهوری اسلامی در کشورهای منطقه شده اند. رهایی صدها میلیون مردم

بازپرسی اسماعیل بخشی، سپیده قلیان و امیر امیرقلی در آستانه روز جهانی کارگر

بنا بر خبر منتشر شده از سوی سندیکای نیشکر هفت تپه روز نهم اردیبهشت در آستانه روز جهانی کارگری جلسه بازپرسی از اسماعیل بخشی نماینده کارگران هفت تپه، سپیده قلیان و امیر امیرقلی در شعبه ۷ دادرسی اوین برگزار شد. جلسه ای که محاکمه شوندهگان از دسترسی به وکلای خود نیز محروم بودند. بیش از ۳ ماه است که اسماعیل بخشی نماینده محبوب کارگران هفت تپه بدون اینکه حتی حکمی برایش صادر شده باشد، در زندان به سر می برد. سندیکای نیشکر هفت تپه با گذاشتن هشتمک "# اسماعیل بخشی نماینده کارگران هفت تپه آزاد باید گردد" در پای اطلاعیه خود و با تاکید بر اینکه کارگران هفت تپه اسماعیل بخشی را نماینده قانونی خود میدانند، خواستار آزادی فوری و بدون قید و شرط اسماعیل بخشی شده است. در بخشی از این اطلاعیه چنین آمده است: "اتهام اسماعیل بخشی دفاع از حقوق و معیشت خود و دیگر کارگران هفت تپه است. اما برای خاموش کردن صدای بخشی، انواع اتهامات امنیتی زده اند" قبلا نیز کارگران نیشکر

زنده باد اول مه
روز جهانی کارگر
کمپین برای آزادی
کارگران زندانی
Shahla.daneshfar2@gmail.com
ail.com
http://free-them-
now.com
۹ اردیبهشت ۹۸
۲۸ آپریل ۲۰۱۹

انترناسیونال

نشریه حزب کمونیست کارگری

سردبیر: خلیل کیوان

ایمیل: anternasional@yahoo.com

انترناسیونال هر هفته روز جمعه منتشر میشود

اصغر کریمی

رئیس هیئت اجرایی حزب
کمونیست کارگری ایران
۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۸،
۲۰۱۹ مه ۲

راهپیمایی اول مه به سوی بهارستان و تعرض نیروهای حکومتی

امروز اول ماه مه جمعیتی از کارگران، معلمان، بازنشستگان، دانشجویان در گرامیداشت روز جهانی کارگر در مقابل مجلس اسلامی جمع شدند و شعار آزادی و اتحاد سر دادند. از همان اوایل صبح طنین شعار معلم کارگر اتحاد اتحاد طنین انداخته بود. جمعیت با شعارهای درد ما درد شماست، مردم به ما ملحق شوید، همگان را به اتحاد و همبستگی فرا میخواندند. در دقایق اول حدود پانصد نفری جمع شدند و جمعیت در حال افزایش بود که با یورش وحشیانه سرکوبگران حکومت به قصد دستگیری تعدادی از شرکت کنندگان روبرو شد. جمعیت با هو کردن و فریاد "ولش کن، ولش کن" به تجمع و تظاهرات خود ادامه دادند. سپس تظاهر کنندگان با شعار "برخورد امنیتی محکوم است" به سمت مترو راهپیمایی کردند. در حین حرکت نیروهای سرکوبگر دوباره به جمعیت تظاهر کننده حمله کردند. مامورین تلاش داشتند که جمعیت را به داخل مترو هدایت کنند که جمعیت با شعار دادن علیه مزدوران و دفاع اتحاد کارگران و معلمان و علیه فقر و گرانی به حرکت به سمت بهارستان ادامه داد. در این روز تجمع کنندگان با شعار "امروز روز ماست، خیابان مال ماست" بر برگزاری مراسم اول مه به عنوان حق مسلم خود تاکید گذاشتند.

امروز اول ماه مه جمعیتی از کارگران، معلمان، بازنشستگان، دانشجویان در گرامیداشت روز جهانی کارگر در مقابل مجلس اسلامی جمع شدند و شعار آزادی و اتحاد سر دادند. از همان اوایل صبح طنین شعار معلم کارگر اتحاد اتحاد طنین انداخته بود. جمعیت با شعارهای درد ما درد شماست، مردم به ما ملحق شوید، همگان را به اتحاد و همبستگی فرا میخواندند. در دقایق اول حدود پانصد نفری جمع شدند و جمعیت در حال افزایش بود که با یورش وحشیانه سرکوبگران حکومت به قصد دستگیری تعدادی از شرکت کنندگان روبرو شد. جمعیت با هو کردن و فریاد "ولش کن، ولش کن" به تجمع و تظاهرات خود ادامه دادند. سپس تظاهر کنندگان با شعار "برخورد امنیتی محکوم است" به سمت مترو راهپیمایی کردند. در حین حرکت نیروهای سرکوبگر دوباره به جمعیت تظاهر کننده حمله کردند. مامورین تلاش داشتند که جمعیت را به داخل مترو هدایت کنند که جمعیت با شعار دادن علیه مزدوران و دفاع اتحاد کارگران و معلمان و علیه فقر و گرانی به حرکت به سمت بهارستان ادامه داد. در این روز تجمع کنندگان با شعار "امروز روز ماست، خیابان مال ماست" بر برگزاری مراسم اول مه به عنوان حق مسلم خود تاکید گذاشتند.

زند باد اول مه
روز جهانی کارگر!
نابود باد حکومت سرمایه
داران و مفتخوران!
حزب کمونیست
کارگری ایران
اول مه ۲۰۱۹،
۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۸

کارگران با اعتراضاتشان به استقبال روز جهانی کارگر میروند

مقابل ساختمان این بیمارستان زده و خواستار رسیدگی به خواسته‌های به حق خود شدند.

استعفای دسته جمعی کارکنان اداری آموزش و پرورش نور آباد لرستان
روز ۵ اردیبهشت جمعی از کارکنان اداری آموزش و پرورش نور آباد لرستان در اعتراض به پرداخت نشدن اضافه کاری و حق ماموریت سال گذشته خود طی طوماری اعتراض استعفای خود را از کار در آموزش و پرورش اعلام کردند.

تجمع اعتراضی معلمان پیش دبستانی چند استان در مقابل وزارت آموزش و پرورش

روز ۷ اردیبهشت جمعی از معلمان پیش دبستانی حق‌التدریسی چند استان کشور که حدود ده سال سابقه کار دارند و حقوق ماهانه ۱۵۰ هزار تومان (۹/۵ یورو) در ماه است، در اعتراض به سطح نازل حقوقها و بلاتکلیفی شغلی خود در مقابل وزارت آموزش و پرورش تجمع کردند. معلمان برای دوازده اردیبهشت روز ۱۲ اردیبهشت یعنی یک روز بعد از اول مه روز جهانی کارگر در تهران و در شهرهاستان برای پیگیری خواسته‌هایشان در مقابل مراکز آموزش و پرورش دست به تجمع خواهند زد. معلمان در بیانیه خود روز جهانی کارگر را گرامیداشتند. معلمان در

زنده باد اول مه
روز جهانی کارگر
پیش بسوی اعتصابات
سراسری کارگری
پیش بسوی ایجاد شوراهای
حزب کمونیست
کارگری ایران
۷ اردیبهشت ۹۸،
۲۷ آپریل ۲۰۱۹

فراخوان کارگران راه آهن به اعتراضات سراسری

بار دیگر و در آستانه روز جهانی کارگری کارگران راه آهن در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهای هایشان از سوی شرکت‌های قراردادی طی فراخوانی در ششم اردیبهشت ماه در کانال تلگرامی خود کارگران و کارکنان نگهداری خط و ابنیه فنی راه آهن را به اعتراضی سراسری فراخوان داده‌اند. این اعتراضات به شکل برپایی تجمعات در محیط‌های کارشان از امروز هفتم اردیبهشت آغاز شده و تا کنون کارگران راه آهن خراسان، زاگرس و لرستان، هرمزگان، آذربایجان، تهران، اسلامشهر، رباط کریم، تعمیرات جاری، شاهرورد، سمنان، دامغان و جنوب زاهدان به آن پیوسته‌اند.

تجمع اعتراضی پرسنل بیمارستان موسوم به خمینی در دهدشت

روز پنجشنبه ۵ اردیبهشت پرسنل بیمارستان موسوم به خمینی دهدشت در استان کهگیلویه و بویراحمد در پی پرداخت نشدن ۶ ماهه حقوق و مطالبات‌شان دست از کار کشیده و تجمع اعتراضی کردند. پرستاران بیمارستان خمینی دهدشت تیرماه سال ۹۷ نیز در اعتراض به پرداخت نشدن یکسال مطالبات خود، دست به تجمع اعتراضی

**زنده باد اول ماه مه
روز جهانی کارگر!**

تجمعات سراسری معلمان در تهران و شهرستانها برگزار شد

امروز دوازدهم اردیبهشت یک روز بعد از اول ماه مه روز جهانی کارگر شمار بسیاری از معلمان شاغل و بازنشسته برای پیگیری خواستههایشان و تحت عنوان "روز معلم" در مقابل مراکز آموزش و پرورش در تهران و شهرستانها تجمع کردند. فراخوان این تجمع از سوی شورای هماهنگیان تشکلهای صنفی فرهنگیان اعلام شده بود و معلمان در ۲۷ استان به استقبال آن رفتند. گزارشات تا کنونی از تجمعات معلمان شاغل و بازنشسته در استانهای یزد، تهران، همدان، مازندران، خراسان رضوی، خراسان جنوبی، کرمانشاه، اصفهان، کردستان، آذربایجان غربی، آذربایجان شرقی، و البرز خبر میدهند. در تهران این تجمع با حضور جمع بسیاری از معلمان با شعار "درد ما درد شماست مردم به ما ملحق شوید" آغاز شد. حضور نیروهای سرکوبگر حکومت در حول و حوش تظاهرات پر رنگ بود و ضمن عکس گرفتن از تجمع کنندگان، مانع عکسبرداری از تجمع می شدند اما معلمان به شعار دادن و اعتراضات خود ادامه

میدادند.

تجمع معلمان در تهران مورد حمله و تهاجم نیروهای سرکوبگر حکومت قرار گرفت. معلمان مقاومت میکردند و در برابر مزدوران حکومت شعار میدادند و به دستگیریها اعتراض میکردند. بنا بر خبرهای تا کنونی در این تجمع سه نفر از اعضای کانون صنفی معلمان به اسامی رسول بدافی، محمد فلاحی و مجتبی قریشیان پس از پایان تجمع توسط نیروهای امنیتی بازداشت شده اند.

تجمعات معلمان در شهرستانها نیز با شعار دادن و اعلام خواستههای معلمان جریان یافت. در همدان یکی از معلمان بازنشسته با سخنان خود به سرکوبها و دستگیریها اعتراض کرد و تاکید کرد که معلمان بر خواستههای خود استوار ایستاده اند و به اعتراضات ادامه میدهند. او در بخشی از سخنانش چنین میگوید "ما اینجاییم تا اعلام کنیم هیچ احضار، تهدید، بازداشت، پرونده سازی، حبس، تبعید نمیتواند یک مجموعه تحت ستم و مظلوم

را وادار به سکوت کند. (کف زدن جمعیت). تا تبعیض و بیعدالتی هست، ما در برابر آن خواهیم ایستاد و سکوت نخواهیم کرد (کف زدن جمعیت). افتخاری برای نهادهای پیدا و پنهان قدرت نیست که با تهدید ستم دیدگان را وادار به سکوت کنند. در حالیکه دزدها، رانت خوران و نجومی بگیران با آزادی تمام اقتصاد کشور را زیر و رو کرده اند."

در کردستان گزارشات تا کنونی از برگزاری تجمعات معلمان در شهرهای سنندج، میوان، کامیاران، مهاباد، دیواندره و دهگلان خبر میدهد. در این تجمعات بنرهای قرمز با خواست "تحصیل رایگان حق همه کودکان" و شعار "آزادی کارگران و معلمان زندانی" میدرخشید.

در مشهد معلمان با شعارهایی چون "درد ما درد شماست، مردم به ما ملحق شوید"، "کارگر، معلم، اتحاد، اتحاد"، "کارگر زندانی، معلم زندانی، آزاد باید گردد"، "وزیر بی لیاقت، استعفا، استعفا"،

صحنه درخشانی از مبارزه را آفریدند. در این تجمع دست نوشته های معلمان که خواستها و اعتراضشان بر آنها نوشته شده بود، قابل توجه بود. در میان آنها نوشته هایی چون "دشمن ما همین جاست، دروغ میگن آمریکاست"، "معلم زندانی آزاد باید گردد"، "تحصیل رایگان حق مسلم همه کودکان است" برجسته بود.

در کرمانشاه شعارهای معلمان عبارت بودند از: "کارگر زندانی آزاد باید گردد"، "نه مجلس، نه دولت، نیستند به فکر ملت"، "حقوقهای نجومی، فلاکت عمومی"، "معلم می میرد، ذلت نمی پذیرد"، "معیشت، منزلت، حق مسلم ماست". در این تجمع یکی از زنان معلم طی سخنان پرشوری و در میان کف زدن جمعیت سخنرانی کرده و میگوید: "همیشه فقط شعار داده اند، چرا سکوت؟، به چه قیمت؟، این وعدهای سرخرمن چیه" ما به عمل نیاز داریم حرف زیاد زده اند. چهل سال است حرف زده

اند." او ادامه میدهد "۴۰۰ درصد تورم داریم ما چی داریم برای از دست دادن. درد من درد شماست خواهش میکنم سکوتتان را بشکنید و گول شعارهای مسئولین رو نخورید".

خواستههای معلمان از جمله عبارت است از: تحصیل رایگان برای کودکان، توقف پرونده سازی علیه فعالان صنفی، ارائه خدمات آموزشی با کیفیت، افزایش حقوق فرهنگیان بازنشسته و شاغل به بالای خط فقر هفت میلیون تومانی، لغو خصوصی سازی آموزش می باشد. آزادی فوری و بی قید و شرط همه دستگیر شدگان در صدر خواستههای معلمان قرار دارد.

حزب کمونیست کارگری سرکوب و تعرض نیروهای حکومتی به تجمع معلمان را محکوم میکند و خواهان آزادی فوری بازداشت شدگان است. حزب از تمام خواستههای معلمان فعالانه پشتیبانی مینماید.

حزب کمونیست

کارگری ایران

۲ مه ۲۰۱۹

۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۸

در باره اعدام دو پسر نوجوان در زندان عادل آباد شیراز

به گزارش عفو بین الملل، روز پنجشنبه ۵ اردیبهشت ماه ۱۳۹۸، مهدی سهرابی فر و امین صداقت، دو نوجوان زیر

این افراد تا فاصله کمی پیش از اعدام از محکومیت خود اطلاع نداشته اند. از طرفی آثار ضربات شلاق بر روی اجساد آنها دیده شده است که نشان از اجرای حکم شلاق پیس از اعدام آنها دارد.

بر اساس این گزارش، مهدی سهرابی فر و امین صداقت از سال ۱۳۹۶ در

اعدام و سرکوب سر کار است. این رژیم از ترس واکنش اعتراض جهانی و داخلی به اعدام این دو کودک، این جنایت را بطور مخفیانه انجام داد. آدمکشان جمهوری اسلامی حتی این مسئله را از خود این دو نوجوان و خانواده آنها پنهان داشتند تا هیچ اعتراضی نتواند از اعدام آنها جلوگیری بعمل آورد. جمهوری اسلامی ایران بزرگترین مجری اعدام محکومان نوجوان در جهان است. این در حالی است که ایران به عنوان عضو

منجر به محکومیت این دو نوجوان شد ناعادلانه بوده و به شدت اصول بین المللی عدالت کیفری نوجوانان را نقض کرده است. آنها پس از بازداشت حدود دو ماه در بازداشتگاه آگاهی نگهداری شدند، جایی که گفته بودند مورد ضرب و شتم قرار گرفتند. آنها همچنین در زمان بازجویی به وکیل دسترسی نداشتند."

اعدام مخفیانه این دو نوجوان نشانه ای جز جنایت پیشگی رژیم جمهوری اسلامی نیست. رژیمی که با اعدام زاده شده است و با

کانون اصلاح و تربیت شیراز نگهداری می شدند. آنها در تاریخ ۴ اردیبهشت بدون آنکه دلیلش را بدانند به زندان عادل آباد شیراز منتقل شدند. همان روز به خانواده ها وقت ملاقات با فرزندان شان داده شد. این ملاقات در حالی بود که هیچ کدام خبر نداشتند که آخرین ملاقات پیش از اعدام آنها است. پزشکی قانونی در ۱۲ اردیبهشت با خانواده ها تماس گرفته و به آنها اعلام کرد که فرزندان شان اعدام شده اند.

در گزارش عفو بین الملل آمده است: "روند قضایی که

گزارش تصویری از شرکت تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران در تظاهرات های اول مه در کشورهای مختلف



لایپزیگ



فرانکفورت



کلن



برمن

در باره اعدام

از صفحه ۱۰

جان محکومین به اعدام بتوانیم کمپین و اعتراض جهانی سازماندهی کنیم. تجربه نشان داده است که اگر کیس های محکومین به اعدام با عکس و مشخصات رسانه ای شود و در سطح بین المللی پژواک پیدا کند، جمهوری اسلامی را برای جلوگیری از اجرای احکام اعدام تحت فشار خواهد گذاشت. اعدام قتل عمد دولتی است و در هر شکل و به هر بهانه ای باید ممنوع شد. همه احکام اعدام اعم از بزرگسال و کودک در ایران باید فوراً ملغی شوند.

کمیته بین المللی علیه اعدام

۱۳ اردیبهشت ۱۳۹۸

۳ می ۲۰۱۹

شماره تلفن تماس:

هرمز رها ۰۰۴۶۷۳۷۸۹۶۵۰۵

کنوانسیون حقوق کودک و میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی متعهد شده است که با افراد زیر ۱۸ سال هرگز همچون بزرگسالان برخورد نکند و از استفاده از مجازات اعدام و حبس ابد علیه آنها تحت هر حالتی پرهیز کند.

کمیته بین المللی علیه اعدام ضمن محکومیت شدید اعدام این دو نوجوان، همگان را فرامی خواند که علیه جنایت بیشمار جمهوری اسلامی به مبارزه و اعتراض خود ادامه دهند و ماشین آدمکشی جمهوری اسلامی را با اتحاد و مبارزه جمعی به توقف بکشانند. در همانحال ما از خانواده ای محکومین به اعدام می خواهیم قبل از اینکه جمهوری اسلامی به چنین جنایتی دست بزند با ما تماس بگیرند تا برای نجات



هلسینکی

گزارش تصویری از شرکت تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران در تظاهرات های اول مه در کشورهای مختلف



استکهلم



مونیخ



مالمو



تورنتو



یوتوری



ستلو



سیدنی



وین